

“MAIS ELLE EST OU, LA PEINTURE”

Bib Kuleuven, Leuven
2013 – 2014

Catalogustekst

In het beeldende werk van Steven Baelen (° 1981, Roeselare) neemt tekenen een centrale plaats in. De kleine, maar daarom niet minder intense verschuivingen die gepaard gaan met het wonen en werken in een huis of een atelier zijn voor de kunstenaar een continue aanleiding om telkens opnieuw een beeld aan te zetten, het voorbije moment te vatten en het zelfs te kristalliseren. Niet zozeer het particuliere of het herkenbare staan daarbij centraal, wel het metier zelf. Bovendien is hij een erg gulzig tekenaar: het liefst van al zou hij alle details letterlijk overnemen. Al snel dringen er zich echter keuzes op, niet enkel omdat elk moment vergankelijk is, maar des te meer omdat ook de drager, het papier, haar eigen logica en realiteit heeft. Hoe meer hij binnen de gecreëerde realiteit van het blad begint te werken, des te meer informatie hij uit de realiteit achterwege laat. Het blad begint zelf leegtes te genereren.

Ondanks hun centrale plek binnen zijn werk, hoeven voor Steven Baelen deze werken op papier geen fysiek eindpunt te zijn. Net door ze te zien als ‘mogelijke modellen’ kunnen ze tevens de aanzet vormen voor andere werken, zoals bijvoorbeeld de vijf recente schilderijen die geselecteerd werden voor de tentoonstelling en hier voor het eerst samen te zien zijn. Echter, net door het specifieke voortraject is het voor de kunstenaar moeilijk om te spreken van pure schilderkunst. Immers, in plaats van te zoeken naar een schilderkunstige vertaling, is het in de eerste plaats een meervoudige zoektocht geweest naar het overzetten van een en dezelfde tekening op doek, waarbij er telkens een andere vorm van reductie opdook. Op deze manier lijkt de kunstenaar te bevestigen, via een omtrekkende beweging, dat het niet altijd de drager is die het medium bepaalt. Of hoe je door naar olie op doek te kijken, eigenlijk een tekenlijn kunt zien.

Stijn Maes